

De Rijzende Maan

(Dit verhaal speelt omstreeks 1900).

Aris Illeman wos uutbater van de Weelder herberg 'De Rijzende Maan.' Deernaast hod hee ok nag 'n boerderij. De herberg dee die 'r maar zo'n beetje bee. Ok hod Aris niet zoveul kiek op 't Skiedammer vocht. Bestelde iemand 'n borreltje, dan kwam Aris onstieffele met in de iene hand een fles en in de are hand een fles, terwijl ie zee: mot je fon sok of mot je fon sok!. Op 'n keer kwam er 'n mon van de overkant, 'n handelsmon in 'De Rijzende Maan.' Hee wos nagal zenuwachtig. Hee zot maar te reeje op zien stoel.

Dut tot ergernis fon Aris. Toen die dut 'n tiedje ansien hod, zee die 'mon zit niet zo te wuppe, denk wot om me stoele!' Maar 't gaf niks. De handelsmon ging maar deur met ritte en reeje! Weer riep Aris hem tot de orde – mon, denk wot om mien stoele – en weer gaf het niks!

Toen opiens hod Aris er genug fon. Hij liep dreigend op de mon toe, greep hem in sien lurve, tilde hem op terwijl hee riep: 'As je dan d'r deur mot en d'r deur zel, déér dan!'

Na deuze woorde smeeet Aris de mon met kracht op de stoel! En u begriep 't al – de pòte weke uutien en de arreme mon lag kermend op de grond. Hij wos hillegaar ontjakt! En wot wos now de uitkomst fon dut verhaal? Wel, de handelsman is nooit meer in 'De Rijzende Maan' weest en ok niet meer op Tessel! Want, zee die: 'on holbeweuners is niks te winnen!'

Rinus Kuiper - Oosterend.